

In deze infofiche...

Er zijn omstandigheden te bedenken waarbij speelpleinen niet alle kinderen die naar de werking willen komen kan ontvangen. De draagkracht van de werking wordt overschreden, individuele gedragingen maken dat je als speelplein bepaalde kinderen moeilijk kan ontvangen...

Het is dan ook een ingrijpende beslissing om een of meerdere kinderen niet op het speelplein toe te laten. Deze infofiche geeft handvaten en zet je op weg met:

- Onze visie
- Ingekaderd in de speelpleinwerking
- Kans op een weigering zo klein mogelijk houden
- Wat als je een kind toch moet weigeren
- Welke acties ouders kunnen ondernemen als hun kind geweigerd wordt
- Handige link 'gelijke kansen'
- Besluit

Onze visie

De VDS vindt dat **élk kind** welkom is op het speelplein. We verwachten dan ook van elke speelpleinwerking dat ze omstandigheden creëren waardoor elk kind op het speelplein terecht kan. Het gaat hier om 'redelijke' aanpassingen aan de werking zoals bv het aanpassen van het activiteitenaanbod, het vormen van de animatorenploeg, duidelijk communiceren met ouders...

We roepen dus op om als speelpleinwerking zeker ook de hand in eigen boezem te steken! Vooral een kritische blik op je speelsysteem kan wel eens een eye-opener zijn. Een systeem dat zeer weinig vrijheid biedt aan kinderen lokt immers storend gedrag uit.

Ingekaderd in de speelpleinwerking

Gezond verstand is een goede invalshoek om kritisch naar je eigen werking te kijken. Als je als werking positief kan antwoorden op de vragen 'Hebben we al het nodige gedaan?' en 'Hebben we gedaan wat we konden doen?' zit je wel goed. Daarbij is de **draagkracht** van de animatorenploeg een belangrijk criterium.

Het spreekt voor zich dat een jonge ploeg met veelal 15-jarigen niet hetzelfde aankan als een ploeg met meer ervaren animatoren die misschien zelfs vanuit hun studies een pak relevante bagage meedragen. Het moet aan de andere kant wel een streefdoel zijn voor de speelpleinwerking om aan een zo divers mogelijke animatorenploeg te werken die gevormd en gemotiveerd genoeg is om voor **élk kind** open te staan.

Kans op weigering zo klein mogelijk houden

Reden	Hoe de omstandigheden optimaliseren
-------	-------------------------------------

	(KT: korte termijn LT: lange termijn)
Het kinderaantal is te hoog in verhouding tot de grootte van de locatie(s)	<ul style="list-style-type: none"> ▪ KT: probeer uit te wijken naar een sporthal of andere infrastructuur in de buurt, plaats, een tent bij... Kortom, probeer je locatie uit te breiden. Zie dit als een noodoplossing, niet als een permanente. ▪ KT: je speelsysteem aanpassen kan ook voor wat extra ruimte zorgen. Zo heb je bijvoorbeeld niet voor 4 leeftijdsgroepen een apart lokaal nodig maar kom je er wel door 3 lokalen als themalokalen in te richten. ▪ LT: Er zit niet veel anders op dan uit te kijken naar een grotere locatie.
Het kinderaantal is te hoog in verhouding tot het aantal animatoren → voor de VDS is een kinderstop echt wel de laatste oplossing	<ul style="list-style-type: none"> ▪ KT/LT: speelsysteem aanpassen waarin de kinderen meer ruimte krijgen om hun spel te ontwikkelen los van het aanbod van de animatoren. Op lange termijn kan je dit structureel inbouwen in je werking. Op korte termijn kan je bijvoorbeeld voor keuze-activiteiten kiezen. ▪ KT: andere soort activiteiten waar je een groter aantal kinderen per animator aankan ▪ LT: werven van extra animatoren. ▪ LT: een combinatie van voorinschrijvingen + inschrijven op de dag zelf. Op die manier kan je het kinderaantal beter inschatten en kan je de animatoren mogelijks anders inzetten (bv. mensen die 'te veel' zijn in de ene week doorschuiven naar een drukker week)
Het kind is niet gedomicilieerd in de gemeente	<ul style="list-style-type: none"> ▪ KT: probeer door te verwijzen naar initiatieven waarvoor deze regel niet geldt of naar een buurgemeente ▪ LT: Ga zeker na 'waarom' deze regeling bestaat. Ideaal is natuurlijk als je de regel kan afschaffen. Als dat niet lukt kan je misschien een alternatief voorstel doen dat inspeelt op de aangegeven redenen bv. het speelplein is gesubsidieerd met gemeentegeld dus er mogen enkel kinderen van de eigen gemeente komen. Op zich is dat een kromme redenering: elke gemeente heeft een bepaald percentage kinderen uit een andere gemeente. Een mogelijke (maar zeker niet ideale) oplossing is dat kinderen uit een andere gemeente meer betalen. Je kan ook proberen om de doelgroep uit te breiden. Bijvoorbeeld: ook kinderen die in de gemeente naar school gaan, van wie de ouders in de gemeente werken of die een andere band hebben met de gemeente mogen komen. (bv. één van de ouders werkt er maar het kind is er niet gedomicilieerd)

<p>Het kind heeft een handicap</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ KT/LT: Vorming van de animatorenploeg ▪ KT: Als er 'medische handelingen' nodig zijn kan je contact opnemen met het wit-gele kruis. Zij kunnen bijvoorbeeld een spuitje komen geven op de werking zodat het kind toch kan komen. ▪ LT: Duidelijke intakeprocedure opzetten mét een gesprek met de ouders ▪ LT: denk op voorhand na wat je doet met een situatie waarin een kind mentaal nog wel binnen de leeftijdsgrenzen van je werking valt maar eigenlijk 'te oud' is. Probeer hier in elk geval de ouders ook door te verwijzen als jullie het niet zien zitten om de jongere nog laten mee te spelen. ▪ LT: in alle regio's organiseert de VDS procesbegeleidingen rond inclusie. Soms kan je die zelfs gratis aanvragen via de provincie. Daarbij wordt je werking begeleid in het toegankelijker maken van je werking voor kinderen met een beperking.
<p>Het kind vertoont buitensporig storend gedrag</p>	<ul style="list-style-type: none"> ▪ KT: ga zeker een gesprek met de ouders aan. Vaak kom je zo snel tot een oplossing. ▪ KT/LT: check zeker of de organisatie van je werking kan bijgestuurd worden! Lange wachtrijen, strakke speelsystemen, ... werken storend gedrag in de hand. ▪ KT/LT: vorming van de animatorenploeg. Het is een feit dat niet elke animator hetzelfde gedrag als 'storend' ervaart maar je kan je animatoren wel vormen zodat ze er beter mee om kunnen. Het kan immers niet zijn dat de ene animator vindt dat een kind moet worden geweigerd terwijl een andere animator vindt dat er geen vuiltje aan de lucht is. ▪ LT: Maak duidelijke afspraken 'hoe' je omgaat met problemen. Spreek een procedure af bv. het kind krijgt X aantal waarschuwingen, dan bellen we de ouders, als het daarna nog X keer misloopt schorsen we het kind X aantal speelpleindagen. Kortom, spreek duidelijk af hoe lang het kind niet meer mag komen, wanneer het terug mag komen en welke afspraken dan gelden. Maak hierover ook duidelijke afspraken met de ouders. En vooral, handel consequent!
<p>Wanbetalers</p>	<p>Ga zeker na of je als speelplein je drempels kan verlagen door bijvoorbeeld samenwerking met het OCMW... Probeer zo te vermijden dat kinderen niet zouden komen omwille van de financiële drempel. Stel jezelf ook de vraag of het verschuldigde bedrag de tijd, energie en het geld waard is om dat te doen.</p>

Wat als je een kind toch moet weigeren

Als je toch een kind moet weigeren (nog voor de werking begint of naar aanleiding van een bepaald voorval) zorg dan dat je de **argumenten** 'waarom' je tot je beslissing bent overgegaan duidelijk op een rijtje hebt!

Ga vervolgens over tot **duidelijke communicatie** met de ouders. Ga een persoonlijk gesprek (dus face to face en niet telefonisch) met hen aan, leg uit volgens welke stappen jullie werken en wat je al gedaan hebt en zoek samen naar een oplossing. Leg duidelijk uit waarom jullie bepaalde regels hanteren. Door in gesprek te gaan blijven ouders niet in het ongewisse en kunnen ze hopelijk begrijpen waarom je de beslissing genomen hebt.

Wanneer echt sprake is van een 'moeilijke leefsituatie voor het kind' overstijgt dit de taak van een hoofdanimator. In dit geval is de speelpleinverantwoordelijke aan zet. We raden aan om enkele **doorverwijzingsadressen** te voorzien zodat je ouders op weg kan helpen. Het speelplein is geen hulpverleningsinstantie. We mogen onze eigen capaciteiten en bevoegdheden daarin niet overschatten!

Welke acties ouders kunnen ondernemen als hun kind geweigerd wordt

- Ouders kunnen een '**melding**' doen bij een 'meldpunt discriminatie'. Het meldpunt zal proberen te bemiddelen tussen beide partijen. Daarbij contacteren zij sowieso, zoals het hoort, beide partijen om hun versie van het verhaal te horen. Wanneer een regionaal meldpunt niet tot een resultaat komt, kan het landelijk meldpunt worden ingeschakeld.
- Mislukt de bemiddeling of willen ouders het nog verder drijven, dan kunnen zij een **klacht** indienen en dan komt er een vrederechter aan te pas. Deze zal dan nagaan of de speelpleinwerking pogingen heeft gedaan om 'redelijke aanpassingen' te doen. Vervolgens zal hij ook luisteren naar de argumenten die de speelpleinwerking aanvoert. Als de vrederechter oordeelt dat de argumenten niet pedagogisch en rechtvaardig zijn, kan hij verdere stappen ondernemen.
- Wat ook wel steeds vaker gebeurt, is dat ouders klacht neerleggen bij de jeugddienst (in geval van werking zonder beroepskracht) of het **College** van burgemeester en schepenen.

Handige link

Meer info en contactgegevens op www.gelijkekansen.be

Besluit

De VDS vindt het belangrijk dat elke werking zijn uiterste best doet om alle kinderen een plaats te geven op de werking. Pas wanneer je het uiterste gedaan hebt kan je kinderen de deelname weigeren.

Als je dat dan moet doen, doe dat dan om gegronde redenen en in overleg met alle betrokkenen.